

Prof. dr hab. Stanisław Pieprzny
Kolegium Nauk Społecznych
Instytut Nauk Prawnych
Uniwersytet Rzeszowski

RECENZJA

rozprawy doktorskiej Pani mgr Marty Banat pt. „Instytucjonalne uprawnienia kontrolne członków wspólnoty samorządowej wobec organów jednostek samorządu terytorialnego w Polsce” (s. 541 w tym 55 s. wykaz źródeł)

W wykonaniu uchwały Komisji Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie nauki prawne z dnia 23 października 2020 r. przedkładam recenzję rozprawy doktorskiej Pani mgr Marty Banat pt. Instytucjonalne uprawnienia kontrolne członków wspólnoty samorządowej wobec organów jednostek samorządu terytorialnego w Polsce” napisanej pod kierunkiem dr hab. Barbary Jaworskiej-Dębskiej prof. UŁ. Recenzja opracowana została na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki w zw. z art. 179 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Wybór tematu badawczego

Podjęta przez doktorantkę problematyka jest niezwykle istotna zarówno z punktu widzenia doktryny jak i praktyki. Skuteczna kontrola organów władzy publicznej zawsze była i jest czynnikiem determinującym prawidłowe funkcjonowanie administracji publicznej. Społeczna kontrola organów jednostek samorządu terytorialnego jest bardzo ważna i potrzebna dla wspólnot samorządowych a w szczególności poszczególnych mieszkańców. Sprawowanie kontroli władz samorządowych przez członków tych wspólnot daje wielkie możliwości kreowania praworządnej i odpowiadającej oczekiwaniom społecznym działalności organów samorządowych.

Wybór tej tematyki jest trafny nie tylko z merytorycznych powodów aktualności tej problematyki, ale także faktu, że doktryna zagadnieniom społecznej kontroli administracji samorządowej nie poświęca zbyt wiele miejsca. Przyjęty przez Autorkę zakres rozważań nad kontrolą sprawowaną przez członków wspólnot samorządowych organów tych

wspólnot, świadczy o bardzo szerokim i dogłębnym spojrzeniu badawczym, obejmującym wszystkie prawne możliwości kontroli tych organów. Organy jednostek samorządu terytorialnego obarczone są wieloma zadaniami na rzecz swoich wspólnot, ale posiadają też liczne kompetencje władcze i niewładcze, które rzutują na ich funkcjonowanie. Przyjęty w Polsce model samorządu terytorialnego oparty na zasadzie pomocniczości, wymaga od jednostek samorządu właściwego współdziałania i współpracy, ale i właściwych relacji między społecznościami lokalnymi i ich członkami. Mieszkańcy gmin najczęściej swoich spraw załatwiają w urzędzie gminy, mniej w powiecie i znacznie mniej w województwie. Posiadanie przez członków poszczególnych wspólnot samorządowych uprawnień kontrolnych w stosunku do władz tych jednostek determinuje właściwą współpracę między lokalną władzą i mieszkańcami.

Podkreślić należy, bardzo ambitne podejście Doktorantki do tematu pracy i jej głównej tezy, wymagającej wnikliwej analizy głównie wielu aktów normatywnych, ale też literatury i orzecznictwa sądowego. Rozprawa doktorska jest dopełnieniem istniejącej luki poznawczej w zakresie kontroli społecznej organów samorządu terytorialnego.

Cel pracy, hipotezy i metody badawcze

Zasadniczym celem dysertacji, który we wstępie nie został może zbyt wyeksponowany, jest odpowiedź na pytanie na ile przewidziany w polskim prawie katalog uprawnień kontrolnych pozwala na rzeczywistą, skuteczną i efektywną kontrolę społeczną działań organów jednostek samorządu terytorialnego. Założeniem Doktorantki jest kompleksowe ujęcie systemu kontroli społecznej administracji samorządowej w Polsce jako swoistego zbioru instytucji prawnych. Zrealizowanie tego założenia ma wypełnić istniejącą lukę w tym zakresie w ujęciu doktrynalnym. Tezą wyjściową rozważań Autorki dysertacji jest wyjaśnienie pojęcia wspólnota samorządowa, które jednak jak to wynika z dokonanej przez Doktorantkę analizy ma wieloaspektowy charakter. Przyjmując, że pojęcie to ma nie tylko wymiar socjologiczny i ideologiczny ale i ustrojowoprawny i materialnoprawny, co pozwala na stwierdzenie, że wspólnota samorządowa jako korporacja terenowa i podstawowy oraz pierwotny podmiot władzy terytorialnej udziela legitymacji organom jednostek samorządu terytorialnego do podejmowania działań w jej imieniu na jej rzecz, a więc jak to stwierdza Autorka dysertacji, do reprezentowania jej interesów. Organy samorządowe jako organy przedstawicielskie, podporządkowane są wspólnocie i pozostają pod jej kontrolą. Na podstawie takiego założenia Autorka formułuje tezę, iż członkom wspólnoty samorządowej przysługuje zagwarantowane na gruncie normatywnym prawo do

kontrolowania organów jednostek samorządu terytorialnego. W tym kontekście Doktorantka precyzuje kolejny cel badawczy polegający na identyfikacji i ustaleniu katalogu uprawnień kontrolnych członków wspólnot samorządowych. Dla pełnego zobrazowania głównego celu i głównej tezy pracy, Autorka precyzuje w dysertacji wiele tez pomocniczych ułatwiających zrozumienie podstawowych celów i założeń badawczych.

Do realizacji założonych celów badawczych Autorka stosowała klasyczne w nauce prawa administracyjnego metody badawcze ze szczególnym akcentem na metodę dogmatyczno-prawną i w niewielkim zakresie metodę socjologiczną i statystyczną.

Struktura pracy

Struktura pracy dostosowana została do podjętego tematu pracy, celów i założeń badawczych. Praca składa się z sześciu rozdziałów, podzielonych na mniejsze jednostki redakcyjne. Zauważalna jest dysproporcja objętościowa poszczególnych rozdziałów. Stosunkowo skromny objętościowo rozdział drugi składający się z dwóch podrozdziałów zawierających rozważania ogólne o wspólnocie samorządowej, mógł zostać włączony do rozdziału pierwszego, który jak to wynika z tytułu obejmuje zagadnienia wprowadzające, a takimi są też rozważania ogólne o wspólnocie samorządowej. Poszczególne rozdziały i ich treściowa zawartość obejmują wynikające z przepisów prawa uprawnienia obejmujące możliwość oddziaływania członków wspólnot samorządowych na organy tych wspólnot poprzez określone przez prawo środki szeroko rozumianej społecznej kontroli. Ilustracja tych środków zawarta jest w czterech rozdziałach pracy, w których ich usystematyzowanie dokonane zostało w oparciu o regulacje prawne stanowiące podstawę do podejmowania działań kontrolnych. Szkoda, że Autorka dla poprawy komunikatywności rozprawy nie zawarła w każdym rozdziale krótkiego wprowadzenia albo też podsumowania, co przy tak obszernej pracy wydaje się niezwykle potrzebne.

W pracy wyodrębniony został wstęp jako odrębna jednostka redakcyjna, w którym Doktorantka określa cel, temat badawczy, tezy i strukturę pracy. Ponadto merytoryczną część pracy poprzedza spis treści oraz wykaz stosowanych w pracy skrótów. Po ostatnim rozdziale Autorka umieściła stosunkowo obszerne zakończenie (s.27), które w istocie jest formą podsumowania, w którym dokonuje oceny skuteczności kontroli społecznej organów samorządu terytorialnego i wskazuje wnioski mogące usprawnić tę kontrolę.

Ostatnie elementy pracy to ponumerowany wykaz bibliografii zawierający 589 pozycji, a ponadto: wykaz aktów prawa międzynarodowego i unijnego (tylko 4 poz.) wykaz aktów prawa polskiego z podziałem na: konstytucje; ustawy (52); rozporządzenia (7); uchwały

i zarządzenia organów jednostek samorządu terytorialnego (33). Wykaz źródeł obejmuje też orzecznictwo sądów polskich, w tym: orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego (64 poz.); orzecznictwo Sądu Najwyższego (8 poz.); orzecznictwo Naczelnego Sadu Administracyjnego (72 poz.); orzecznictwo wojewódzkich sądów administracyjnych (57 poz.); rozstrzygnięcia nadzorcze wojewody (5 poz.). Ponadto Autorka wskazuje 46 źródeł internetowych.

Treść pracy

Jak już wspomniano praca składa się z sześciu rozdziałów, które tematycznie powiązane są z główną tezą pracy zawartą w tytule. Rozdział pierwszy zatytułowany „Kontrola społeczna – zagadnienia wprowadzające” składa się z 6 podrozdziałów poświęconych zagadnieniom ogólnoteoretycznym związanych z pojęciem kontroli w ogólności i kontroli społecznej. Wywody Autorki w tym zakresie są stosunkowo szczegółowe i wnikliwe, oparte na bogatej literaturze przedmiotu, w tym uznanych autorytetów. W pierwszej części tego rozdziału dokonano analizy pojęcia kontrola i terminologii związanej z tym pojęciem oraz przedstawiono kontrolę w ujęciu socjologicznym, nauk o organizacji i zarządzaniu, a także kontrolę na gruncie nauk prawnych. W tej części zawarto też rozważania na temat etapów kontroli. W drugiej części tego rozdziału Autorka skupiła się na charakterystyce kontroli społecznej jako instytucji prawnej i jej elementach składowych. W kolejnych autonomicznych jednostkach redakcyjnych dokonana została analiza cech kontroli społecznej, typologia kontroli społecznej, jej funkcje, kryteria. Niektóre fragmenty treści tego rozdziału oparte są na klasycznych pozycjach literatury i moim zdaniem ze względu na to, że stanowią wprowadzenie do zasadniczych rozważań, są zbyt analityczne i zbyt szczegółowe co wpływa na przejrzystość i komunikatywność tekstu. Ta krytyczna uwaga nie umniejsza wartości merytorycznej całej rozprawy, a sugeruje tylko syntetyczność wypowiedzi naukowej, która zaowocowałaby zachowaniem właściwych proporcji pomiędzy teoretyzmem i praktycyzmem treści, a tym samym zmniejszeniem objętości całej dysertacji.

Rozdział drugi dysertacji jak wspomniano obejmuje rozważania ogólne, które koncentrują się na treści pojęcia wspólnota samorządowa i jej cechach konstytutywnych oraz warunkach członkostwa we wspólnocie samorządowej. Wywody Autorki w tym zakresie są przekonujące i w zdecydowanej większości oparte na wypowiedziach przedstawicieli doktryny. W sytuacjach poglądów przeciwstawnych bądź rozbieżnych Autorka podejmuje polemikę opowiadając się po jednej ze stron w oparciu analizę właściwych przepisów prawnych, orzecznictwo czy też źródła doktrynalne. Ze względu na teoretyczno-prawny charakter używanej argumentacji w tym rozdziale, podkreślić należy

dużą umiejętność i samodzielność Doktorantki w kreowaniu własnych podglądów i twierdzeń. Świadczy to też o dobrej znajomości prawa administracyjnego ustrojowego. Właściwie Autorka odnosi się do szerokiej interpretacji członkostwa we wspólnocie samorządowej i wynikającego z tego prawa do kontroli społecznej.

Kolejne rozdziały pracy są egzemplifikacją uprawnień i instrumentów kontrolnych stosowanych w ramach kontroli społecznej. Zastosowane tu przez Autorkę kryteria podziału środków kontroli dotyczą: personalnej obsady organów jednostek samorządu terytorialnego; kontroli decyzyjności organów samorządowych; kontroli aktów stanowienia prawa przez organy jednostek samorządu terytorialnego. W ostatnim rozdziale analizie poddane zostały skargi, wnioski i petycje oraz wniosek do Rzecznika Praw Obywatelskich o pomoc w ochronie wolności i praw obywatelskich.

Problematyka kontroli społecznej w sferze personalnej obsady organów jednostek samorządu terytorialnego objęta jest treścią rozdziału trzeciego, który składa się z dwóch części dotyczących udziału mieszkańców w wyborach samorządowych i udziału w referendum w sprawie odwołania organu jednostki samorządu terytorialnego pochodzącego z wyborów bezpośrednich. Autorka charakteryzując istotę wyborów samorządowych skupia się głównie na realizacji przez obywateli czynnego prawa wyborczego. Prawo do głosowania w wyborach organów samorządu terytorialnego, jest równocześnie prawem do kontrolowania organów jednostek samorządowych poprzez wzięcie udziału w wyborach. Analizując podmiot kontrolujący i znaczenie członkostwa we wspólnocie samorządowej słusznie zauważa różnice w statusie prawnym członków wspólnoty samorządowej, który obejmuje trzy kategorie członków wspólnoty samorządowej, a to: radnych, wyborców i mieszkańców, którzy nie mogą być zaliczani do dwu pierwszych grup. W analityczny sposób zaprezentowany został w dysertacji przedmiot wyborów samorządowych jako przedmiot kontroli. Słusznie Autorka zauważa, że kontrola wyborcza ma ścisły związek z odpowiedzialnością jaką ponoszą organy samorządowe przed członkami wspólnoty samorządowej. Duże znaczenie ma tu też charakter organów samorządowych, czy są to organy stanowiące jak: rada gminy; rada powiatu i sejmik województwa czy organy wykonawcze. Przedstawione w tej części pracy relacje pomiędzy radnymi a wyborcami, w tym odpowiedzialność radnych przed wyborcami wydają się trafne i słuszne. Zauważalne są dysproporcje w rozwijaniu poszczególnych zagadnień w podrozdziale dotyczącym procedury uprawnienia kontrolnego oraz skutków tej kontroli w wyborach samorządowych. Podobne uwagi dotyczą niektórych fragmentów podrozdziału dot. udziału w referendum w sprawie odwołania organu jednostki samorządu terytorialnego

pochodzącego z wyborów bezpośrednich, gdzie niektóre fragmenty są w pewnym sensie powtórzeniem omawianych wcześniej kwestii i bez większego uszczerbku dla treści dysertacji można je było pominąć, albo tylko zasygnalizować.

Najbardziej objętościowo co do treści rozbudowany jest rozdział czwarty podzielony na 4 podrozdziały a te z kolei na kilka mniejszych jednostek redakcyjnych. Jest to uzasadnione charakterem uprawnień kontrolnych członków wspólnoty samorządowej w procesie decyzyjnym organów jednostek samorządu terytorialnego. Prezentowane w tym rozdziale rozważania obejmują kontrolę społeczną w ramach referendum lokalnego w innych sprawach niż odwołanie organu samorządu pochodzącego z wyborów bezpośrednich. Swoją uwagę Autorka skupia tu na tym co może być przedmiotem referendum, a szczególnie to czy tym przedmiotem może być stanowienie prawa miejscowego. Kilkadziesiąt stron tekstu dotyczy udziału członków wspólnoty w konsultacjach społecznych. Między innymi określony został tu dokładnie podmiot konsultowany, którym generalnie będzie mieszkaniec jednostki samorządowej. Autorka w miarę precyzyjnie określa co może być przedmiotem konsultacji obligatoryjnych i fakultatywnych. Kolejnym ważnym zagadnieniem prezentowanym w tej części rozprawy doktorskiej jest wystąpienie z obywatelską inicjatywą uchwałodawczą. Podobnie jak poprzednio przedstawiono tu istotę obywatelskiej inicjatywy uchwałodawczej w korelacji ze społecznym podmiotem kontrolującym, którego cechą jest członkostwo we wspólnocie samorządowej, ponadto przedmiot obywatelskiej inicjatywy uchwałodawczej jako przedmiot kontroli społecznej i procedurę realizacji uprawnienia kontrolnego oraz skutki tej kontroli. Ostatnim badanym zagadnieniem w tym rozdziale jest udział w zebraniu wiejskim w sołectwie i ogólnym zebraniu mieszkańców w osiedlu. Autorka zachowuje tu właściwe z punktu widzenia tezy głównej i tez pomocniczych proporcje w rozwijaniu poszczególnych zagadnień. Oceniając syntetyczność wypowiedzi i jej komunikatywność ta część opracowania ma modelowy charakter.

Problematyka uprawnień kontrolnych członków wspólnoty samorządowej wobec aktów stanowienia prawa przez organy jednostek samorządu terytorialnego zawarta jest w rozdziale piątym dysertacji. Obejmuje wystąpienie ze skargą samorządową do sądu administracyjnego i wystąpienie ze skargą konstytucyjną do Trybunału Konstytucyjnego. Rozważania prowadzone w tym zakresie charakteryzują się dużym stopniem analitycznej wnikliwości i umiejętnością korzystania ze źródeł prawa i poglądów doktryny. Analiza treści poszczególnych części dysertacji wskazuje na samodzielność badawczą Doktorantki.

Ostatni rozdział pracy to dwa podrozdziały obejmujące wystąpienie przez podmiot kontrolujący ze skargą, wnioskiem i petycją oraz wystąpienie do Rzecznika Praw Obywatelskich z wnioskiem o pomoc w ochronie wolności lub praw. W podrozdziałach tych Autorka przyjęła podobną jak w poprzednich rozdziałach strukturę treści zawierającą: istotę danej formy kontroli społecznej; charakterystykę podmiotu kontrolującego z odniesieniem do członkostwa we wspólnocie samorządowej; przedmiot skargi, wniosku i petycji jako przedmiot kontroli; procedura stosowania uprawnienia kontrolnego i skutki kontroli. Wprowadzenie takiej czytelnej struktury prezentacji tych stosunkowo trudnych zagadnień znacznie poprawiło wyrazistość opracowania. Te ostatnie formy społecznej kontroli organów jednostek samorządu terytorialnego przez ograniczony ich formalizm słusznie Autorka kwalifikuje jako uniwersalne uprawnienia kontrolne.

Ostatnim elementem pracy jest obszerne zakończenie (s.459-486), które jest formą podsumowania i syntetycznej prezentacji najważniejszych elementów pracy i kilkunastu wniosków końcowych. Zakończenie koresponduje ze wstępem pracy i spisem treści. Można znaleźć w nim odniesienia potwierdzające założone cele i hipotezy badawcze oraz nawiązujące do form i efektów kontroli społecznej dokonywanej przez członków wspólnot samorządowych. Konstatacje Doktorantki zawarte w zakończeniu wskazują na występujące znaczne niedomagania na różnych płaszczyznach w zakresie sposobu regulacji, jak i funkcjonowania w praktyce poszczególnych instytucji kontroli społecznej w jednostkach samorządu terytorialnego. Słusznie Autorka dysertacji opowiada się nie tyle za wprowadzaniem nowych uprawnień kontrolnych, co za udoskonalaniem i usprawnianiem tych już funkcjonujących. Nadmierna rozbudowa instytucji demokracji bezpośredniej powoduje ich dewaluację, co w konsekwencji działa przeciwko idei bezpośredniego wykonywania władzy przez społeczeństwo. Nie oznacza to, jak sugeruje Doktorantka zamknięcia systemu kontroli społecznej przed nowymi jej formami. System ten musi być dostosowywany do nowych potrzeb i nowych możliwości rozwijania kontroli społecznej w jednostkach samorządu terytorialnego.

Ocena treści pracy

Ocena merytoryczna treści pracy jest pozytywna. Doktorantka zrealizowała określony we wstępie cel pracy, przedstawiając system kontroli społecznej realizowany przez członków wspólnot samorządowych w odniesieniu do organów jednostek samorządu terytorialnego. Zaprezentowane w pracy rozważania pozwoliły na weryfikację hipotez badawczych i sformułowanie poprawnych wniosków i opinii popartych logicznym

uzasadnieniem. Wnioski i opinie nawiązują do celów i hipotez zaprezentowanych na początku pracy. Ich ekspozycja widoczna jest zarówno w treści poszczególnych rozdziałów i w rozbudowanym zakończeniu. Są one wnikliwe i przekonujące. Autorka precyzuje je w sposób wyważony z zachowaniem wymaganej na tym etapie rozwoju naukowego ostrożności.

Praca napisana została na podstawie odpowiednio dobranych źródeł normatywnych i orzecznictwa. Autorka przeanalizowała wiele orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego, Sądu Najwyższego, Naczelnego Sądu Administracyjnego, wojewódzkich sądów administracyjnych i rozstrzygnięć nadzorczych wojewodów. Doktorantka zebrała bogatą literaturę głównie z zakresu prawa administracyjnego i konstytucyjnego (łącznie 589 pozycji). O wykorzystaniu dużej liczby poprawnie dobranych źródeł świadczy 2156 przypisów odnoszących się do wykorzystanych źródeł.

Praca zawiera elementy nowatorskie, które uwidaczniają się w głównym celu pracy i jej konstrukcji metodologicznej, a w szczególności szerokim obszarze badawczym. Doktorantka na podstawie rozproszonych publikacji na temat kontroli społecznej organów jednostek samorządowych oraz innych bogatych źródeł opracowała objętościowo dużą dysertację (541 stron), która przekracza klasyczne standardy w tym zakresie. Praca wypełnia istniejącą lukę w tym przedmiocie.

Szczegółowa lektura pracy uwidacznia, że niektóre fragmenty zawierają elementy zbyt rozbudowane treściowo, choć związane są pośrednio z przedmiotem dysertacji ale mają charakter poboczny, nie mający większego znaczenia dla głównego celu pracy i weryfikacji założonych hipotez. Autorka w niektórych fragmentach pracy nie dbała o zachowanie właściwych proporcji w prezentacji poszczególnych zagadnień, co zauważalne jest w istotnych różnicach objętości poszczególnych jednostek redakcyjnych.

Uwagi te w żadnym stopniu nie umniejszają pozytywnej oceny dysertacji. Przy realizacji tak ambitnego zamierzenia jakim jest kompleksowe przedstawienie systemu kontroli społecznej organów jednostek samorządu terytorialnego, realizowanej przez członków wspólnot samorządowych oraz przy wykorzystaniu tak bogatego materiału źródłowego, tego typu uchybienia są możliwe.

Podkreślić należy włożony przez Doktorantkę nakład pracy w opracowanie rozprawy doktorskiej co świadczy o jej dużej determinacji w realizacji tego ambitnego celu, który realizowała przez kilka lat. Po uzyskaniu stopnia doktora rozprawa po niezbędnych korektach winna zostać przez Autorkę opublikowana.

Ocena formalnej strony pracy

Pod względem formalnym praca napisana została poprawnie. Treść pracy jest komunikatywna. Język pracy jest zrozumiały. Autorka z dużą znajomością i wprawą posługuje się pojęciami języka prawnego, prawniczego i języka potocznego. Poprawność terminologiczna świadczy o znajomości przez Doktorantkę ogólnej wiedzy wymaganej na tym etapie rozwoju naukowego oraz wiedzy specjalistycznej z zakresu prawa administracyjnego, prawa konstytucyjnego i w niezbędnym zakresie innych gałęzi prawa.

Wykazy źródeł są poprawnie sporządzone według obowiązujących zasad i w sposób umożliwiający łatwe korzystanie z nich. Wykazane źródła mają odzwierciedlenie w przypisach i treści pracy.

Sporadycznie w pracy zauważalne są tzw. błędy maszynowe. Niezbyt poprawnie pod względem graficznym Autorka opracowała spis treści. Zastosowana mieszana numeracja rozdziałów i podrozdziałów z użyciem systemu cyfr rzymskich i arabskich nie jest zbyt udana. Wyrazy „Rozdział 1 , 2 ...” winny być wyeksponowane w oddzielnym wierszu. W rozdziałach 3,4,5, 6 numeracja podtytułów podrozdziałów mało widoczna, ze względu na brak akapitów.

W pewnym sensie razi też używanie w pierwszej osobie czasowników osobowych. Pisanie bezosobowo tego typu opracowań jest powszechnie stosowaną regułą.

Wskazane powyżej błędy i uwagi są nieliczne i nie mają istotnego wpływu na ogólną ocenę rozprawy doktorskiej.

Wniosek końcowy

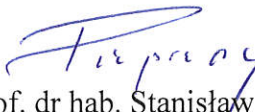
W podsumowaniu stwierdzam, że oceniana rozprawa doktorska jest rzetelnym opracowaniem ważnego problemu naukowego. Doktorantka wykazała, że jest badaczem dociekliwym i to w zakresie prawa administracyjnego i konstytucyjnego ale też pobocznie innych gałęzi prawa.

Konkludując uważam, że rozprawa doktorska mgr Marty Banat „Instytucjonalne uprawnienia kontrolne członków wspólnoty samorządowej wobec organów jednostek samorządu terytorialnego w Polsce” zasługuje na pozytywną ocenę, a stwierdzone nieliczne uwagi tej oceny nie umniejszają. Przedstawienie systemu instytucjonalnych uprawnień kontrolnych członków wspólnoty samorządowej wobec organów jednostek samorządu terytorialnego w Polsce ma charakter nowatorski i kompleksowy, stanowi oryginalne rozwiązanie przez Doktorantkę zagadnienia naukowego, potwierdza jej ogólną wiedzę

teoretyczną w dyscyplinie nauki prawne oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej.

Praca odpowiada wymaganiom określonym w art. 13 ust.1 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki. Z tych powodów wypowiadam się za dopuszczeniem Pani mgr Marty Banat po spełnieniu przez nią pozostałych ustawowych warunków – do publicznej obrony rozprawy doktorskiej.

Rzeszów, dnia 28 grudnia 2020 r.


prof. dr hab. Stanisław Pieprzny